

וירא בלק ראה בחכמת הציפור שהוא עתיד ליפול בידי ישראל

וַיֵּרָא בַּלָּק את כל אשר עשה ישראל לאמורי, **וַיִּשְׁמַע מִיַּבְעֵי לֵיהּ,**

מֵהוּ וַיֵּרָא מהו וירא שכתב וירא בלק היה צריך לומר וישמע בלק שהרי בלק

לא היה שם כדי לראות מה נעשה. **רְאִיָּה חָמָא, וַיֵּרַע דְּזַמִּין הוּא**

לְמַנְפַּל בִּידָא דִּישְׂרָאֵל, וַיִּשְׂרָאֵל לְמַנְפַּל בִּידוּי

בְּקַדְמִיתָא, וּלְבַתָּר אִיהוּ בִּידָא דִּישְׂרָאֵל אלא שהוא ראה

בחכמת הציפור שהיתה לו שאע"פ שהוא עתיד ליפול בידים של ישראל בזמן דוד המלך

אבל ישראל עתידים ליפול לידיו בתחילה כמו שנפלו בסוף על ידי בנות מואב ורק אח"כ

הוא יפול לידיהם, וזהו מה שכתוב בלשון ראייה, **וַיֵּרָא בַּלָּק בֶּן צְפּוֹר.**

כנסת ישראל היא המלכות שמאספת את כל השפע של העליונים אליה

רְבִי אָבָא פָּתַח, (שיר השירים א) **אִם לֹא תִדְעֵי לָךְ הַיָּפָה**

בְּנָשִׁים צְאִי לָךְ בְּעֵקְבֵי הַצֹּאן. כְּנִישְׂתָא דִּישְׂרָאֵל

אֲמַרְתְּ לְגַבֵּי מַלְכָא עֲלָאָה פסוקים אלו נאמרו על ידי כנסת ישראל למלך

העליון דהיינו שהמלכות אומרת לז"א. **כְּנִישְׂתָא דִּישְׂרָאֵל, מֵהוּ וַיֵּשׁ לַהֲבִין**

מהו שנקראת כנסת ישראל מהו לשון 'כנסת' **כְּנִישְׂתָא. דָּא אִיהוּ עֲצָרְתָּ,**

כְּנִישׁוּ. כְּמָה דְאֵתְ אָמַר, (במדבר י) **מְאִסְףָ לְכָל הַמַּחֲנוֹת.**

מֵאֵן דְּכְנִישׁ לְכָל מִשְׂרֵיִן עֲלָאִין לְגַבֵּיהּ. ומבאר שכנסת הוא

מלשון עצירה אבל גם מלשון אסיפה כי היא מאספת את כל השפע של המחנות ופרצופים

העליונים אליה.

פעמים שהתחתונים לא ראויים מאספת ועוצרת המלכות השפע אצלה

וּמַגֹּז דְלִזְמַנֵּינּוּ נִוּקְבָא אֶקְרִי כְּנִישְׁתָּא ומתוך שלפעמים המלכות

היא מאספת את השפע אליה נקראת כנישתא, **וְאֶתְמַר עֲצָרַת,**

כְּמָה דְאֵת אָמֹר וכבר אמרנו שהיא גם נקראת כנסת מלשון עצרת כמו שכתוב

(בראשית כ) **כִּי עֲצֹר עֲצָר יְהוָה, דְּנִקִּיט וְלֹא יְהִיב** כי לפעמים היא

לוקחת את השפע ואינה משפיעה אותו לתחתונים. **הֵכִי הוּא וְדָאֵי, דְּהָא**

מִגֹּז מְהִימְנוּ סְנִיא דִּילָהּ, דְּלֹא אֲשַׁכְּחֵן בְּה מוּמָא וכך הוא

צריך להיות בודאי כי מתוך הנאמנות הגדולה של המלכות שאין נמצא בה מום, (ס"א

מומא) **יְהִיבוּ לָהּ בְּלֹא עֲבוּבָא כְּלָל** נותנים לה את השפע בלי עיכוב כלל.

וְאִיהִי כַד מְטָא לְגַבְהָ, כָּל מֵאן דְּכְנִישְׁתָּא, עֲצָר וּמְעָצָר

וּמְעַכְבָּת וכל מה שבא אצלה ומה שהיא מאספת היא עוצרת ומעכבת אצלה ואינה

משפיעה אותו מיד, **דְּלֹא נְחִית וְנָהִיר, אֶלָּא כְּפּוּם טַלָּא, טַפִּין**

טַפִּין, זְעִיר זְעִיר ואין השפע יורד ממנה אלא כמו הטל היורד טיפות טיפות מעט

מעט. **מֵאֵי טַעְמָא** ומה הטעם לכך. **בְּגִין דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח לְתַתָּא**

מְהִימְנוּתָא אֶלָּא כְּמָה דְאֵת אָמֹר לפי שלא נמצאים בתחתונים אנשי

אמונה אלא קצת כמו שכתוב, (ישעיה כח) **זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם, זְעִיר**

זְכוּתָא, וְזְעִיר אֲנַהְרִיתָא דְטַלָּא, מְדָה לְקַבֵּל מְדָה מעט

אנשי אמונה שיש להם זכויות וכנגדם מעט אור של טל העליון מדה כנגד מדה כי כמה

• ישראל למטה מעלים מ"ן כנגד זה יורד המ"ד אליהם.

אם היתה מוצאת המלכות אנשי אמונה בתחתונים היתה משפעת את כל השפע לתחתונים

דְּאֵלְמִילָא תִּשְׁכַּח מְהִימְנוּתָא, כְּמָה דְּאִשְׁתְּכַחוּ בְּהִי כִי אַם

היתה מוצאת המלכות אנשי אמונה בתחתונים כמו שנמצא בה אמונה,

אַרְיִקַת בְּכַל סְטָרָא וְסְטָרָא, בְּלֹא עֲפֹבָא כְּלָל, וְאִיְהִי

חֲדָאֵת היתה היא מרוקנת את כל השפע שאספה בכל צד וצד בלי עיכוב כלל והיתה

שמחה בזה. **וּכְדִין יְהִיבִין לָהּ מִתְּנִין וְנִבְזִבִּין סְגִיִּיאִין דָּא עַל**

דָּא, וְלֹא יְהוֹן מְעַכְבִּין לָהּ כְּלָל ואז היו נותנים לה מתנות ואוצרות

גדולים זה אחר זה ולא היו מעכבים לה בכלל את השפע. **אַבְל תִּתְּאִין אִינְוִין**

מְעַכְבִּין לֹוֹן, וְמְעַכְבִּין לָהּ אבל מעשי התחתונים שאינם מעשים ראויים הם

המעכבים לעצמם את השפע כי היא אינה יכולה להשפיע בהם וממילא גם לה לא מוסיפים

עוד שפע ואוצרות, **וּכְדִין אִיְהִי עֵצְרַת. עֵצוֹר עֵצֵר יְהוּה וְדָאִי,**

כְּבִיכּוֹל, יְהִיב תְּמִצִּית, וְלֹא יִתִּיר ועל כן היא נקראת כנסת מלשון

עצרת כמו שכתוב עצור עצר כביכול לא נתן אלא מתמצית השפע שמקבלת מעט מעט ולא

יותר.

המלכות נותנת מעט מהשפע לעם ישראל בחשאי

וְעַם כָּל דָּא כְּאִימָא יְהִיב לְבָנִין בְּטְמִירוֹ, דְּלֹא יִדְעִין

בְּהִי ועם כל זה שהיא נותנת מעט מהשפע, היא נותנת אותו כאמא שנותנת

לבניה בהסתר שלא ידעו אחרים ויוכלו לקטרג, **הִכִּי עֲבִידַת לֹוֹן לְבָנְהָא**

יִשְׂרָאֵל כִּךְ הִיא נֹתֶנֶת לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁפַע בְּהַסְתֵּר שֶׁלֹּא יִדְעוּ הַחִיצוֹנִים וְיֻכְּלוּ

לְקַטְרֵג.

כִּאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל לֹא רְאוּיִים לְשַׁפַּע מְגִיעַ אֶל הַמַּלְכוּת טִיפָה שֶׁל חֶרְדֵּל

וְאוֹלִיפְנָא מְגוּ בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, דְּבִשְׁעָתָא דְּאִיהִי
סְלִיקַת לְמִנְקֻט עֲנוּגִין וְכִסּוּפִין, וּמוֹמָא

אֲשֶׁתְּכַח בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל לְתַתָּא וּלְמַדְנוּ מֵהֵנָּה הַקְּדוּשׁ רִשְׁבִּי שְׁבַשְׁעָה

שֶׁהִיא עוֹלָה לִיטוֹל עוֹנֵג וְכִסּוּפִים שֶׁפַע הַבְּרֻכּוֹת מִלְמַעְלָה וְנִמְצָא מוּם בְּעַם יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה

וְאִינֵם רְאוּיִים לְקַבֵּל הַשְּׁפַע, כְּדִין מְטִי לְגַבְהַ טְפָה דְּחֶרְדֵּל וּמִיד

אֲעִדִיאַת, וְיִתִּיבַת עָלָה יוֹמִין בְּמִנְיָן אִז כִּאֲשֶׁר הִיא בִּיחּוּד עִם ז"א

מְגִיעַ אֵלֶיהָ טִיפָה שֶׁל חֶרְדֵּל [קִיא] וּמִיד הִיא טְרָה מֵהִיחּוּד וְיוֹשֶׁבֶת עֲלֵיו שְׁבַע יָמִים נְקִיִּים.

וּכְדִין יִדְעִין לְעִילָא, דְּמוֹמָא בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל וְאִז יוֹדְעִים כָּל צְבָאוֹת

הַשָּׁמַיִם כִּי יֵשׁ מוּם בְּיִשְׂרָאֵל.

כִּאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁבִים בְּתִשׁוּבָה נֹאמֵר וְתִכְהִינָה עֵינָיו מֵרְאוֹת

וְאֶתְעַר שְׁמָא לֹא מִיד, וּמְשִׁיךְ חוּטָא לְתַתָּא וְכִיּוֹן שִׁיִּשְׂרָאֵל לֹא

שָׁבוּ בְּתִשׁוּבָה אִז מֵתְעוֹרֵר הַדִּין מִצֶּד הַשְּׁמָאֵל לְעִשׂוֹת נִקְמָה וּלְקִיַּים גְּזִירַת

אֹר הַרִשְׁבִּי

הַמְעוֹרֶרֶת עֵשֶׂן וְדַמְעוֹת בְּעֵינַיִם וְאֲדַמִּימוֹת וְעַל
יְדֵי טִיפָה זֹו עֵינֵי הַמַּלְכוּת מִתְּלַהֲטוֹת בְּאוֹדֵם
הַדִּין וְעֵינֵיהָ זוֹלְגוֹת דַּמְעוֹת וְחוֹטְמָה מִתְּמַלֵּא
אֵשׁ וְעֵשֶׂן (הַרמ"ק).

[קִיא] וְעֵינֵי טִיפַת הַרְדֵּל זֹו הִיא שְׁבַמְקוּם
לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁפַע מִמוֹחַ הַחֲכָמָה שֶׁהוּא שְׁפַע
הַרְחָמִים נִסְתָּם מִקּוֹר הַמוֹחַ וְהִיא מְקַבֵּלַת
מֵהַבִּינָה שֶׁהִיא מִקּוֹר הַדִּינִים טִיפַת הַרְדֵּל

הַלְיֻמוֹד הַיּוֹמִי